

LÖYSIN SEKSIIN ILON uudelleen

Teksti: Anna HAKALA

Pitkään mietin, haluanko avata tätä aihetta. Kuitenkin huomaan, että jokainen joka kyselee elämästäni avanteen kanssa, haluaa hyvin pian tietää miten on läheisyyden kanssa. Onko kaikki kuten ennenkin, onko rajoitteita, tai onko tullut vahinkoja?

Aika pian leikkauksen jälkeen itselläni olivat nuo asiat mielessä. Olenko enää minä, olenko seksikäs? Voinko olla enää alasti? Tietenkin läheisyyteen kuuluu paljon muutakin kuin alastomuus, mutta kyllä sekin mielessä kävi. Itselläni oli ilo ja onni tavata sairaalassa naisia, joilla oli avanne ollut jo kauemmin. He olivat rohkean avoimia ja pian uskalsin minäkin jo kysellä halauksista, hyväilyistä ja siitä seksistä.

Avanteen jälkeen muutuini tavallani uudelleen neitsyeksi. Olin aivan uuden tilanteen edessä. Kehoni oli minulle täysin tuntematon ja pelkäsin seksiä kuin ensimmäistä kertaa. Alkuun olin koko ajan hyvinkin tietoinen avanteesta. Ihminen, joka oli nähnyt minut jo niin monesti, nähnyt sairaalavuoteella melkein kuolleena, hän, joka oli koko tämän ajan ollut vierelläni, tuntui nyt niin pelottavalta. Katsoin hänen kaunista ja ehjää kehoaan, ehkä jopa kateellisena.

Pienin askelin eteenpäin

Pelkästään saunominen oli tuskaa. En vaan voinut olla luonnollinen "Haittaako jos pidän pyyhkeen päällä? En ole ihan sinut vielä tämän Aapelin kanssa?" Olen iloinen ja onnellinen siitä, että tämä henkilö osasi asennoitua asiaan kuten oli parasta, olla kuin kaikki olisi kuten ennenkin. Ensimmäistä kertaa vuosiin nautin saunasta. Katselin ikkunasta järkevästi ja hymyilin. Ensimmäistä kertaa unohdin Aapelin. Alasti en kuitenkaan vielä uskaltanut olla. Häpesin itseäni. Vaikka - näin jälkikäteen ajateltuna - turhaan. Aapeli on osa minua, siinä missä varpaanikin.

Epävarmuuden tunne tuli monissa tilanteissa, kuten leffaa toisen kaimalossa katsoen. Tietenkään en voinut olla kuten ennen. Aapeli elää ja täyt-

tyy paljon, minulla se erittää monta litraa päivässä. Ajatus siitä, että makaisin oikealla kyljellä toisessa kiinni, oli liian vaikea. En halunnut, että sitä tuntee. Vaikka mahdotonta se kai olisi.

Huomasin että toinenkin varoi pusia, varoi koskemasta lähelle. Ensimmäisen kerran kun hän laittoi käden kylkikaarelle ja käsi osui avanteen alustaan, minäkin säpsähdin. Läheisyydskään ei ollut enää rentoa. Olin koko ajan jännittynyt ja hyvinkin tietoinen asiasta.

Jotenkin kai siinä kävi niin, että minä peräännyin, niin henkisesti kuin fyysisesti. Vaikka halusin olla lähellä. Olen aina tykännyt seksistä ja läheisyydestä. Ja leikkauksen jälkeen pelkäsin oikeasti, loppuvatko ne? Meni useampi viikko ennen kuin uskalsin kokeilla. Lopulta kuitenkin se vanha Anna nosti päätään, ja läheisyyden kaipuu oli niin iso, että se oli jo riskin arvoista. Ensimmäinen kerta oli aika haparointia, ja epävarmaa meiniä. Aivan kuten neitsyyden menettäessä. Taisimme kumpikin pelätä tuntematonta, näin jälkepäin voin sanoa että turhaan.

Lopulta kuitenkin kävi niin, että meidän tarinamme hiipui. Hiljalleen muutuimme vain ystäviksi. Edelleen olen kiitollinen siitä, että tämä henkilö seiso rinnallani kun sitä eniten tarvitsin. Oli tukena sairaalassa, mutta muuta meistä ei enää tullut. Kai minäkin pelkäsin liikaa. En uskonut että kelpaan kenellekään, ja myös omalla käytökselläni karkotin häntä kauemmaksi.

Esteet on voitettu

Puolisen vuotta olin totaalisenkin, ilman mitään. Mitkään yhdenillanjutut eivät olleet enää minua varten. En halunnut näyttää itseäni kenellekään. Minun piti saada aikaa tutustua ensin itse itseni, oppia hyväksymään peilikuvani. Kun sitten tapasin tämän nykyisen, kerroin heti mitä olen. Häntä ei haitannut. Hän huomasi kauniit asiat. Selkeästi oli viehättyynyt minusta seksu-

alisesti. Huomasin, että sisälläni heräsi taas himo. Se sama himo, joka minulla oli ennen avanneleikkausta. Aloin jopa pitämään itseäni seksikkäänä. Unohdin avanteen välillä kokonaan. Eka kerta hänen kanssaan oli kaunista, hellää ja hyvää. Pidän topin päällä, ajattelin, että se on hänellekin helpompaa, vaikka sillä ajatuksella taisin huijata vain itseäni. Itseäni varten minulla se toppi oli.

Läheisyys tämän ihmisen kanssa oli niin luonnollista. Juuri sitä mitä se oli ennen. Välillä hän makasi päällyssani. Huomasin että hän makaa suoraan avanteen päällä. Ensin menin kipsiin. Muistan vieläkin kuinka säpsähdin. Lopetin hengittämisen. Sitten sanoin "Eikö sua häiritse toi Aapeli?" Hän ymmärsi väärin. "Anteeksi! satuuksua?" Hän luuli, että satutti minua, kun minä ajattelin että häntä ällöttäisi. Sitten hän katsoi minua katseella, johon olen rakastunut, ja sanoi "Mä Anna tykkään susta ihan hulluna. Olet kauneinta mitä maa päällä kantaa. Sä oot kaunein nainen ikinä! Ja just mä saan olla sun lähellä. Usko mua, sä oot parasta just tolla-sena".

Tuon katseen olen nähnyt monesti. Usein juuri silloin, kun minä olen ollut epävarmimmillani. Kun minua itseäni pelottaa, hän valaa minuun uskoa. Kun eteen tuli ensimmäinen saunareissu, kerroin paniikistani. Peloitani ja epävarmuudesta "Hei, mä lupaan sulle, että sä tuut mun kanssa saunaan. Mä lupaan sulle, että kun katsot mua silmiin, uskot että se olet juuri sinä kenen kanssa haluan löylyissä istua. Ilman pyyhettä." Ja niin se tapahtui. Istuin saunassa ilman pyyhettä. Hän katsoi minua suoraan silmiin ja suuteli. Onneksi naamassa valui hikeä, koska saattoi siinä pari onnenkyyneltäkin tippua. Tämän reissun jälkeen seksuaalinen elämäni muuttui. Palasin taas siihen mitä olin. Uskalsin olla alasti, ja avanne oli vain osa minua. Arvet kertovat eletystä elämästä, ne eivät määrittele kaikkea tekemistäni. Nautin taas läheisyydestä - vapautuneesti.

Vahingot eivät haittaa

Vahinkoja on tullut ja tulee varmasti vielä tulevaisuudessakin. Olen aamulla herännyt ja ylös noustessa täysinäinen pussi on levinnyt sänkyyn, kumppanini paljaalle iholle. Mitä sitten? Äkkiä suihkuun ja höyrypesurilla sänky puhtaaksi. Pussini täyttyy enimmäkseen kirkkaasta nesteestä. Se ei haise kuten kakka. Ohutsuoleni on niin lyhyt, että kaikki tulee ulos melkein semmoisenaan kuin ne nielaisen. Tätä räjähtämistä säikähdin minä enemmän kuin hän. Hän näki

kuinka menin paniikkiin, ja antoi taas jo tavaramerkiksi tulleen katseen. Tiesin, kaikki on hyvin.

No entäs seksissä, tuleeko siinä vahinkoja. Tottakai tulee. Erään keran pussi irtosi kesken kaiken. Mutta koska olin jo tyhjentänyt pussin, ja Aapeli oli "taukotilassa", ei tämäkään häirinnyt meitä.

Jos joku olisi kysynyt minulta puoli vuotta sitten muuttiko avanne läheisyyttä ja seksiä. Olisin sanonut että kyllä, enkä olisi uskonut sen ikinä palautuvan. Tarvittiin kuitenkin omaa

aikaa, aikaa oppia tuntemaan oma keho. Piti hyväksyä itseni sellaisena kuin olen. Nyt uskallan taas laittaa seksuaalisia vihjeitä miehelleni, uskallan näyttää paljasta pintaa. Uskallan olla lähellä ja tehdä aloitteita. Kukaan ei saa pakottaa ketään mihinkään ja pitää kuunnella itseään. Ja mikä ehkä tärkeintä, kannattaa etsiä käsiin joku, joka elää tätä jo täysillä. Kysellä. Ei ole olemassa tyhmiä kysymyksiä, vain tyhmiä vastauksia.

Tulossa NUORILLE

Valtakunnallinen toiminta:

8.9. – 10.9. Mökkiviikonloppu Kalajoella

nuorille (18-40-vuotiaille) avanne- ja vastaavasti leikatuille sekä anaali-inkontinenssipotilaille

Ohjelmassa seikkailua kiipeilypuistossa sekä tietenkin vertaistukea ja rentoa yhdessäoloa Kalajoen hiekkasärkkien maisemissa.

Tarkempi ohjelma ja ilmoittautumisohjeet tulevat kevään ja kesän aikana Finnicon nettisivuille sekä Facebookiin. Merkitsehan siis jo päivät kalenteriin ja pysy kuulolla!

Paikallistoiminta:

Savon Ilco järjestää nuorille (n. 18-40-vuotiaille) jäsenilleen **voimauttavan valokuvauksen projektin**. Tarkempia tietoja on tulossa myöhemmin kun tapahtuma varmistuu. Jos kiinnostuit, ilmoita yhteystietosi Hanna Haapamäelle, puh. 040 562 5152.